

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 3Nt/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011153
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tóthová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115011153.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci vedenej proti odsúdenému Z. Z., nar. XX.XX.XXXX v M. nad N., trvale bytom R., XX. X. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 4T/142/2012, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. e/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí v Trenčíne dňa 29. septembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Tóthovej a prísediacich Dr. Jozefa Hrubá a Juraja Vrba takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 4T 142/2012 zamietá, keďže neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Dňa 21.07.2015 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného Z. Z. o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 4T/142/2012 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. e/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. Svoj návrh odôvodnil tým, že súd nerozhodol nestranne, keď nebral do úvahy výpovede svedkov Z.. C. D. - detskej lekárky, Z.. S. X. - detského neurológa a S.. Q. M. - klinickej psychologičky FN Trenčín. Zároveň výpoveď svedkyne T. K. nebola jasná a zreteľná. Výpovede boli účelové s úmyslom vyhnúť celú ich rodinu z bytovky. Žiadal preto o povolenie obnovy konania s tým, aby boli prizvaní noví súdni znalci z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria (klinická) a aby boli vypočutí svedkovia MUDr. Y. Z. Z. a Z.. F. E.. Svojim návrhom tak napádal výrok o vine, a teda aj výrok o treste, ktorý mu bol uložený v predmetnej trestnej veci.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie oboznámením návrhu odsúdeného a prečítaním rozsudku okresného súdu a uznesenia krajského súdu z predmetnej trestnej veci.

Súd zároveň odmietol vykonať dokazovanie na návrh odsúdeného Z. Z., a to vypočutím svedkýň E. a O. a znaleckým dokazovaním znalcov MUDr. Y. Z. Z. a Z.. F. E., nakoľko vzhľadom na odsúdeným tvrdené dôvody jeho návrhu na povolenie obnovy konania ich nepovažoval za dostatočne relevantné, keď nemohli zmeniť skutkový stav veci, ktorý bol dostatočne zistený v pôvodnom konaní. Navyše išlo o návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré už odsúdený navrhoval v pôvodnom konaní, pričom tieto boli okresným súdom odmietnuté.

Z. Z. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.10.2013 č. k. 4T/142/2012-282 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.12.2014 č. k. 2To/131/2013-359 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. e/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe v prípade odsúdeného Z. Z., že

ako starý otec maloletého K. S., narodený XX.XX.XXXX od presne neustálenej doby až do 06.03.2012 počas predchádzajúcich približne troch rokov (približne od začiatku roku 2009) bez vzájomnej dohody s obvinenou K. Z. bil svojho vnuka maloletého K. S., ktorý v tom čase s ním žil v spoločnej domácnosti na ul. XX. X. XXXX/XX., R. knihami po hlave, opakovane kopal maloletého K. S. do nôh a keď spadol, stúpал bosou nohou po chrbte maloletého, bil ho elektrickou šnúrou od televízora, varechou a pracháčom, zamykal maloletého do jeho izby a zamedzoval mu tak pohyb po byte, uzamknutím toalety mu znemožňoval prístup na WC z dôvodu čoho bol nútený vykonávať malú potrebu z okna, vulgárne mu nadával, opakovane minimálne 13-krát mu zviazal reťazou ruky za chrbtom a takto zviazaného ho reťazou priväzoval k radiátoru a stoličke a ani keď maloletý kričal a plakal od bolesti, napriek čomu ho neodviazal, pričom vyšetrením maloletého znalcom z odboru psychológie - klinická psychológia detí bolo zistené, že konaním obžalovaného maloletému K. S. bolo spôsobované psychické a fyzické utrpenie v zmysle týrania a mal. K. S. trpel syndrómom týranej osoby,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený Z. Z. na verejnom zasadnutí trval na povolení obnovy konania, pričom poukázal na obsah svojho návrhu, ako aj na svoje návrhy na vykonanie dokazovania.

Jeho obhajca na verejnom zasadnutí navrhol vzhľadom na závažnosť predmetnej trestnej veci, aby bola obnova konania odsúdeného povolená.

Prokurátorka okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla návrh odsúdeného o povolenie obnovy konania zamietnuť, nakoľko neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obnovu konania.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. por. skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť.

Podľa § 394 ods. 5 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Senát okresného súdu na základe vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí nezistil také skutočnosti, ktoré by v predmetnej trestnej veci odôvodňovali povolenie obnovy konania, resp. nezistil podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1, ods. 4 a ods. 5 Tr. por.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo také skutočnosti alebo dôkazy uvedené v § 394 Tr. por. Súd, ktorý rozhoduje o takomto návrhu na povolenie obnovy konania, je v zásade oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmami, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania. To znamená, že iba pri tých výrokmami rieši súd otázku, či v návrhu uvedené skutočnosti alebo dôkazy by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť ich zmenu. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa

naopak rozumie dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu. Postup podľa § 394 ods. 4 Tr. por. súvisí s uplatňovaním práv fyzických osôb v konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva na základe Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V zmysle § 394 ods. 5 Tr. por. musí byť skutočnosť, že porušenie povinnosti policajta alebo prokurátora, sudcu alebo príseďiaceho v pôvodnom konaní je trestným činom, zistená právoplatným rozsudkom.

Odsúdený v podanom návrhu poukazoval na obsah niektorých vykonaných dôkazov z pôvodného konania (citoval a tiež hodnotil výpovede svedkov Z.. C. D., Z.. S. X., S.. Q. M. a T. K.), ktoré vykonané dôkazy však okresný i krajský súd zohľadnili v rozhodnutiach vo veci samej. Pokiaľ ide o výpovede svedkov - lekárov Z.. C. D., Z.. S. X. a S.. Q. M., tak nešlo o také priame svedecké výpovede, pri ktorých by bolo možné uvažovať čo i len o relevantných pochybnostiach v tom, že sa žalovaný skutok stal a že sa tohto nedopustil odsúdený. To, že svedkovia v istom časovom období nevideli preukázateľne žiadne zranenia na tele poškodeného mal. K. S., ešte neznamená, že uvedené skutočnosti sami o sebe vyvracajú obžalobné tvrdenia o spôsobe zaobchádzania odsúdeného s mal. K. S. Práve naopak z výpovede niektorých týchto svedkov vyplynulo, že ako mal. K. S. zmenil výchovné prostredie (z rodiny Z. a svojej matky do rodiny starej matky B. K.) došlo k výraznému pozitívnemu posunu v psychickom stave a vývoja u mal. K. S. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne T. K. v pôvodnom konaní, ani u tej nemal súd pochybnosti o vierohodnosti. Aj v pôvodnom konaní odsúdený namietal svedecké výpovede jeho susedov. Z výpovede susedy - svedkyne T. K. vyplynulo v pôvodnom konaní aj to, že mala skôr strach vypovedať, čoho všetkého bola svedkom v súvislosti so zisťovaním skutkových okolností. Zároveň už aj v pôvodnom konaní odsúdený navrhol vykonať výsluch svedkov E., O., Z.. Y. Z. Z. a Z.. F. E., pričom jeho návrhy súd odmietol, pretože tieto by už neprispeli relevantne k náležitému objasneniu skutkového stavu veci, keď na druhej strane bolo vykonaných dostatok iných dôkazov, na podklade ktorých bolo možné meritorne rozhodnúť a dospieť tak k spravodlivému rozhodnutiu v predmetnej trestnej veci. Rovnako z toho istého dôvodu odmietol súd i návrh na pribratie nového znalca z odboru psychológie na vyšetrenie mal. K. S., nakoľko považoval vykonaný dôkaz prostredníctvom do konania pribratého znalca z odboru psychológie PhDr. B. U. za zrozumiteľný a presvedčivý, pričom práve závery tohto posudku spolu s výpoveďou mal. K. S. z prípravného konania boli podstatnými dôkazmi preukazujúcich skutkové okolnosti predmetnej trestnej veci. S uvedeným záverom sa súd stotožnil aj v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania.

Z hľadiska naznačeného je zřejmé, že odsúdený Z. Z. svojím návrhom na povolenie obnovy konania len opakoval návrhy (skutočnosti), ktoré súdu predkladal (uvádzal) pri prejednávaní predmetnej veci na hlavnom pojednávaní a s ktorými jeho návrhmi sa súd riadne vysporiadal v pôvodnom konaní, pričom neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli zvrátiť skutkový stav veci zistený v pôvodnom konaní.

Preto tieto skutočnosti samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi nijako neodôvodňovali zmenu výroku o vine či treste v predmetnej trestnej veci, i keď odsúdený Z. Z. aj v tomto konaní naďalej popieral spáchanie trestnej činnosti. Senát okresného súdu preto považuje naďalej za preukázané, že odsúdený Z. Z. sa dopustil skutku, pre ktorý bol právoplatne odsúdený.

Pretože odsúdený Z. Z. nepreukázal žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli byť považované za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., nie je na mieste meniť či už výrok o vine v pôvodnom konaní alebo na neho nadväzujúci výrok o treste. Taktiež neboli v konaní preukázané žiadne skutočnosti uvedené v § 394 ods. 4 a ods. 5 Tr. por.

Pretože senát okresného súdu na základe vyššie uvedených skutočností nezistil žiadne podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por., rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní od jeho oznámenia, ktorú je potrebné podať na Okresný súd Trenčín.
Podaná sťažnosť má odkladný účinok.